

Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

CULEGERE DE TESTE PENTRU ADMITEREA 2017

DISCIPLINA: CUNOȘTINȚE GENERALE DE ECONOMIE

CULEGEREA DE TESTE ESTE RECOMANDATĂ PENTRU CANDIDAȚII CARE VOR SUSȚINE CONCURS DE ADMITERE LA DOMENIILE/SPECIALIZĂRILE URMĂTOARELOR FACULTĂȚI:

- Economie și Administrarea Afacerilor;
- Științe Juridice, Sociale și Politice;
- Istorie, Filosofie și Teologie.

Bibliografie

1. *Ilie Gavrilă, Paul Tănase Ghiță, Dan Nițescu, Constantin Popescu – Economie* – manual pentru clasa a XI-a, Editura Economică, București, 2006.

- Cap. 1. Activitatea economică
- Cap. 3. Comportamentul consumatorului
- Cap. 4. Comportamentul producătorului
- Cap. 5. Utilizarea factorilor de producție
- Cap. 6. Piața. Mecanismul concurențial
- Cap. 7. Piața monetară
- Cap. 8. Piața capitalurilor
- Cap. 9. Piața muncii
- Cap. 11. C1 - Inflația
C2 - Șomajul

2. *Emilia Tănăsescu (coord.), Panțîru Petru, Stoica Angelica, Mihai Chirilă, Ancuța Daniela Șarpe, Daniela Nechita – Economie – Teste grilă pentru admiterea în învățământul superior economic*, ediția a IX-a, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 2007.

1. Bunurile sau utilitățile reprezintă:
 - a) Rezultatele oricărei activități economice;
 - b) Elementele sau mijloacele folosite în vederea satisfacerii nevoilor vieții și activității oamenilor;
 - c) Produsele destinate în mod direct producerii altor bunuri și servicii.
2. Bunurile economice au drept caracteristică fundamentală raritatea, deoarece:
 - a) Se găsesc în cantități insuficiente în raport cu nevoile în continuă creștere și diversificare;
 - b) Sunt produse numai de firmele care obțin profit;
 - c) Sunt obținute de firme cu costuri reduse.
3. Gospodărirea, ca act economic, reprezintă procesul de:
 - a) Satisfacere a trebuințelor din producția proprie;
 - b) Acoperire a trebuințelor din bunurile produse de alți producători;
 - c) Folosire rațională a resurselor limitate în vederea diminuării tensiunii dintre nevoile generale nelimitate și mijloacele limitate de acoperire ale acestora.
4. Costul de oportunitate sau costul real al alegerii, reprezintă:
 - a) Ansamblul cheltuielilor cu materii prime și energie necesare obținerii unui produs;
 - b) Expresia (valorică) bănească a consumului de factori materiali de producție;
 - c) Cea mai bună alternativă la care se renunță (sau prețuirea acordată acesteia) atunci când se alege din mai multe variante producerea sau procurarea unui anumit bun.
5. Care este afirmația corectă cu privire la relația dintre resurse și factori de producție:
 - a) Raport de la întreg la parte;
 - b) Raport de la parte la întreg;
 - c) Raport unitar.
6. Care dintre următoarele afirmații cu privire la nevoile economice nu este adevărată?
 - a) Reprezintă cerințe ale existenței oamenilor ca indivizi și membri ai societății;
 - b) Au atât o determinare obiectivă, cât și o determinare subiectivă;
 - c) Sunt limitate și dinamice.
7. Nevoile umane reprezintă:
 - a) Condițiile necesare oamenilor pentru a se manifesta ca ființe și membri ai societății;
 - b) Ceea ce oamenii resimt direct sau indirect ca fiindu-le necesar pentru a trăi și a-și manifesta personalitatea;
 - c) a+b.

8. Nevoile sunt dictate de (sau decurg din):
- Mediul natural și social în care omul trăiește;
 - Mecanismele psihofiziologice ale vieții omului;
 - a+b.
9. Nevoile au drept caracteristici esențiale faptul că sunt nelimitate, dinamice și în continuă diversificare, deoarece:
- În momentul satisfacerii lor, nevoile se diminuează și dispar definitiv;
 - Apar noi nevoi, de aceea cunosc o succesiune continuă;
 - Volumul total al acestora se diminuează treptat.
10. Care din factorii enunțați în continuare condiționează creșterea și diversificarea nevoilor:
- Nivelul de dezvoltare a individului;
 - Nivelul de dezvoltare a societății.
 - a+b.
11. Bunurile libere, ca parte a mijloacelor care servesc satisfacerii nevoilor, se caracterizează prin aceea că:
- Nu pot fi cu ușurință procurate;
 - Nu presupun nici o transformare în decursul timpului;
 - Oricine are acces liber la ele.
12. Resursele umane și materiale sunt limitate, deoarece:
- Sunt epuizabile;
 - Sunt insuficiente în raport cu nevoile în continuă creștere;
 - Nu sunt recuperabile.
13. Marcați factorii esențiali care conduc la diminuarea tensiunii dintre nevoile concrete, nelimitate și resursele limitate:
- Gospodărirea rațională a tuturor resurselor;
 - Regenerarea unor resurse;
 - a+b.
14. Multiplicarea și diversificarea nevoilor au la bază:
- Nivelul de cultură și instruire a indivizilor;
 - Apariția unor mijloace mai eficiente de satisfacere a nevoilor;
 - a+b.
15. Nevoile umane sunt atât: 1 – subiective, cât și 2 – obiective. Care din formulările de mai jos, stau la baza caracteristicilor arătate:
- Diferă în funcție de purtătorii lor;
 - Sunt generate de condițiile de viață și de muncă;
 - 1 = a; 2 = b.

16. Obiectul științei economice îl constituie studierea, analizarea și explicarea unor aspecte, cum ar fi:
- Modul tehnic în care omul își desfășoară activitatea;
 - Comportamentul uman în legătură cu alocarea și utilizarea resurselor limitate, pentru atingerea unor obiective concurente;
 - Comportamentul uman ca o relație de familie și bună conviețuire în colectivitate.
17. Studiul economiei presupune atingerea unor obiective de bază, printre care:
- Raționalizarea acțiunii economice pentru a putea explica cu ce mijloace se ating anumite obiective, în cât timp și cu ce eficiență;
 - Descrierea unor fapte și evoluții economice pentru a înțelege cum trebuie să fie activitatea economică;
 - a+b.
18. Care dintre enunțurile de mai jos definește utilitatea marginală?
- Sporul de producție obținut prin creșterea cu o unitate a volumului unui factor, în condițiile în care ceilalți factori rămân constanți;
 - Sporul de utilitate obținut prin reducerea prețurilor bunurilor;
 - Sporul de utilitate ce se obține prin consumarea unei unități suplimentare dintr-un bun sau serviciu.
19. Una din afirmațiile de mai jos este falsă:
- Baza utilității o reprezintă proprietățile, caracteristicile pe care le posedă fiecare bun sau categorie de bunuri;
 - Capacitatea unui bun de a satisface o nevoie reprezintă utilitatea în sens general, în timp ce utilitatea economică exprimă satisfacția obținută de producător prin folosirea unei cantități determinate dintr-un bun de producție;
 - Utilitatea marginală exprimă sporul de utilitate totală obținut prin consumarea fiecărei unități suplimentare dintr-un bun (ce aparține unei clase omogene de bunuri).
20. Utilitatea marginală este normal descrescătoare deoarece:
- Utilitatea totală se mărește;
 - Intensitatea nevoii descrește odată cu creșterea cantității consumate dintr-un bun economic;
 - Intensitatea nevoii consumatorului crește cu fiecare unitate consumată.
21. Utilitatea economică a unui bun:
- Are aceeași mărime pentru oricine consumă bunul respectiv;
 - Depinde de relația pe care fiecare consumator o face între caracteristicile acelui bun economic și trebuințele sale;
 - Este negativă atunci când utilitatea sa marginală descrește.

22. Ce utilitate poate avea un bun economic care nu mai este cerut de consumatori ?
- Zero;
 - Negativă;
 - Pozitivă.
23. Aprecierea utilității economice a unui bun are:
- Un caracter obiectiv;
 - Un caracter subiectiv;
 - Atât un caracter obiectiv cât și unul subiectiv.
24. Aprecierea utilității unui bun economic depinde de:
- Munca înmagazinată în bunul respectiv;
 - Raportul pe care individul îl stabilește între bun și nevoile sale;
 - Cantitatea bunului respectiv.
25. Când utilitatea marginală a unui bun este pozitivă dar descrescătoare, utilitatea totală resimțită de către consumator prin sporirea cantității consumate din bunul respectiv:
- Crește;
 - Scade;
 - Rămâne neschimbată.
26. Care din următoarele afirmații sunt adevărate ?
- Aprecierea utilității economice are un caracter eminent subiectiv;
 - Utilitatea marginală exprimă sporul de producție obținut prin creșterea cu o unitate a volumului capitalului;
 - În condițiile excesului de ofertă prețul pieței este inferior prețului de echilibru, iar în situațiile excesului de cerere, raportul dintre prețurile menționate se inversează.
27. Utilitatea unui bun dobândește sens economic:
- Prin faptul că bunul respectiv a fost produs;
 - Prin păstrarea bunului respectiv un timp cât mai îndelungat;
 - Prin raportarea la nevoia socială pe care o satisface.
28. Fiecare unitate care se consumă succesiv dintr-un bun economic are ca rezultat:
- Creșterea utilității marginale;
 - Diminuarea utilității marginale;
 - Scăderea utilității totale.
29. Utilitatea economică se realizează dacă:
- Un bun este produs într-o țară cu economie de piață și i se face o reclamă onestă;
 - Un bun are capacitatea de a satisface o trebuință și este oferit la un preț redus;
 - Cumpărătorul este convins că un bun îi satisface o nevoie, chiar bizară și îl cumpără.

30. O persoană a consumat 6 unități din bunul X, având utilități individuale de 10; 8; 7; 5; 3; 0. Două unități suplimentare consumate din acest bun generează utilități marginale de -1 și -3. În aceste condiții:
- Utilitatea totală descrește prin consumul ultimelor două unități;
 - Utilitatea totală este negativă;
 - Utilitatea marginală este descrescătoare doar pentru ultimele două unități.
31. Faptul că intensitatea nevoii descrește odată cu creșterea cantității consumate dintr-un bun înseamnă că:
- Utilitatea marginală se diminuează;
 - Utilitatea totală se mărește cu un spor descrescător;
 - a+b.
32. Consumatorul ce achiziționează bunurile A și B obține o utilitate agregată maximă în condițiile unui venit disponibil dat, atunci când:
- Rata creșterii utilității marginale a consumului unei doze din bunul A este superioară sporului absolut al utilității totale;
 - $\frac{U_{mg_A}}{U_{mg_B}} = \frac{p_A}{p_B}$;
 - Raportul dintre productivitățile marginale ale factorilor și utilitățile lor marginale este constant.

33. Cunoscând cantitatea din bunul X și utilitatea totală exprimată în unități convenționale.

Bunul X (unități Q)	1	2	3	4	5
Utilitatea totală (UT)	30	50	60	60	50

Să se arate care va fi cantitatea consumată din bunul X atunci când utilitatea totală este maximă:

- 3;
 - 4;
 - 2.
34. Cunoscând cantitatea consumată din bunul A și utilitatea totală asociată consumului fiecărei doze conform tabelului:

Bunul A	1	2	3	4	5	6	7
UT	90	170	190	200	208	208	190

Să se determine cantitatea consumată ce maximizează satisfacția totală a consumatorului.

- 4;
- 5;
- 6.

- 35.** Resursele economice se manifestă în calitate de factori de producție atunci când:
- Sunt limitate și au întrebuintări alternative;
 - Participă la procesul de producție;
 - Formează obiectul vânzării – cumpărării.
- 36.** Legătura dintre factorii de producție și resurse constă în aceea că:
- Factorii de producție participă la producerea resurselor;
 - Factorii de producție reprezintă resurse atrase și utilizate pentru a produce bunuri economice;
 - Resursele sunt din abundență și factorii de producție sunt limitați.
- 37.** După conținutul și natura acțiunii lor, factorii de producție se clasifică în:
- Munca, profitul și capitalul;
 - Munca, natura și capitalul;
 - Munca, natura, capitalul și rezervele valutare.
- 38.** Caracterul restrictiv al pământului pentru activitatea economică poate fi compensat prin:
- Extinderea suprafețelor cultivate;
 - Utilizarea lui cât mai rațională în combinație cu alți factori de producție
 - Sporirea prețului pământului.
- 39.** Capitalul ca factor de producție reprezintă:
- Bunurile produse prin muncă și utilizate pentru obținerea altor bunuri și/sau servicii destinate vânzării;
 - Mijloacele de producție și bunurile de consum;
 - Bunurile create în anii precedenți și destinate vânzării.
- 40.** Uzura fizică a capitalului fix se produce datorită:
- Progresului tehnic;
 - Folosirii necorespunzătoare;
 - Deprecierii treptate a caracteristicilor funcționale, ca urmare a folosirii și/sau a acțiunii agenților naturali.
- 41.** Din capitalul circulant fac parte:
- Clădirile pentru producție;
 - Materiile prime;
 - Amortizarea.
- 42.** Capitalul circulant :
- Participă la un singur ciclu de producție;
 - Se uzează în mod treptat;
 - Pe termen scurt rămâne neschimbat.

43. Uzura morală se datorează:
- a) Acțiunii agenților naturali asupra capitalului fix;
 - b) Apariției și manifestării pe piață a unor agenți economici concurenți care utilizează același capital fix, dar cu o eficiență mai ridicată;
 - c) Progresului tehnic și a condițiilor pieței, care asigură mașini, utilaje etc., noi, mai ieftine decât cele în funcțiune și/sau cu performanțe tehnico-economice superioare.
44. Factorii de producție se referă la:
- a) Volumul de bunuri realizat într-un an;
 - b) Partea resurselor atrase și consumate în crearea bunurilor libere;
 - c) Partea resurselor atrase și consumate pentru producerea bunurilor economice.
45. Munca reprezintă:
- a) activitate fără finalitate;
 - b) Factorul activ și determinant al producției;
 - c) Un factor de producție derivat.
46. Natura ca factor de producție include:
- a) Pământul și apa;
 - b) Pământul, apa și resursele minerale;
 - c) Pământul, apa și resursele minerale și cosmice.
47. După modul în care participă la activitatea economică, cum se consumă și se înlocuiește, capitalul se împarte în:
- a) Capital tehnic și capital circulant;
 - b) Capital fix și capital circulant;
 - c) Capital tehnic și capital fix.
48. Care din afirmațiile de mai jos ar defini cel mai bine conținutul factorilor de producție?
- a) Totalitatea resurselor regenerabile și neregenerabile;
 - b) Munca, instrumentele de producție, energia, informația ș.a. în măsura în care asigură ridicarea performanțelor bunurilor create și creșterea eficienței economice;
 - c) Totalitatea elementelor de care firmele au nevoie pentru a produce bunuri economice.
49. Legătura organică dintre factorii de producție și resurse constă în aceea că:
- a) Factorii de producție participă la producerea resurselor;
 - b) Factorii de producție constituie o parte a resurselor potențiale;
 - c) Factorii de producție reprezintă resurse atrase și utilizate pentru a produce bunuri economice.

- 50.** Ce este firma?
- unitate economică cu un anumit specific în activitatea de creație;
 - unitate economică cu un anumit specific în activitate, un mod propriu de organizare și funcționare a capacității de a produce bunuri economice necesare societății;
 - O unitate economică ce se ocupă numai cu vânzarea bunurilor produse de alți agenți economici.
- 51.** În economia de piață, economisirea și îmbunătățirea factorilor de producție este rezultatul:
- Numai al diversificării și a sporirii exigențelor pentru calitatea bunurilor economice;
 - Tendenței de ieftinire a unor factori de producție;
 - Unor situații reale care au în vedere creșterea continuă a nevoii de bunuri și servicii; diversificarea accelerată a bunurilor economice; tendința de scumpire a factorilor de producție etc.
- 52.** Care din următoarele afirmații sunt corecte :
- Munca este factorul activ și determinant al producției;
 - a+c;
 - Pământul este un factor de producție primar.
- 53.** Arătați care din caracteristicile formulate mai jos pune în evidență cel mai bine faptul că pământul reprezintă cea mai importantă componentă a naturii ca factor de producție :
- Pământul este limitat;
 - Reprezintă un bun care aduce venituri;
 - Constituie, pe de o parte, cadrul de desfășurare a oricărei activități și purtătorul resurselor minerale, iar pe de altă parte, constituie baza și izvorul producției agricole și alimentare.
- 54.** Pământul ca factor de producție este:
- Limitat;
 - a+c;
 - Restrictiv pentru activitatea economică.
- 55.** Arătați care din elementele de mai jos constituie o componentă a capitalului ca factor de producție:
- Bunurile produse prin muncă și utilizate pentru obținerea altor bunuri și/sau servicii destinate vânzării;
 - Bunurile create în activitatea economică;
 - Mijloacele de producție și bunurile de consum.
- 56.** La baza împărțirii capitalului tehnic în capital fix și circulant se află criteriile:
- b+c;
 - Modul în care participă la activitatea economică și cum se consumă;
 - Modul de înlocuire a elementelor capitalului tehnic.

57. În care din situațiile de mai jos are loc uzura fizică a capitalului fix:
- Pe toată durata de existență a capitalului fix într-o întreprindere indiferent dacă este folosit sau nu;
 - Când apar componente ale capitalului fix superioare din punct de vedere tehnic, în raport cu cele existente;
 - Când același capital fix poate fi cumpărat pe piață la un preț mai mic.
58. Care din elementele de mai jos se includ în capitalul fix al unei firme:
- $b+c$;
 - Mașinile și utilajele;
 - Magaziile și antrepozitele, clădirile.
59. Sub aspect economic, capitalul circulant se deosebește esențial de capitalul fix prin:
- Modul cum se consumă;
 - Structura materială;
 - Prețul de achiziție.
60. Creșterea rodniciei muncii are următoarele efecte:
- Spoarește volumul rezultatelor obținute;
 - Spoarește costul rezultatelor obținute;
 - Conduce la diminuarea deprinderii de a munci.
61. În cazul randamentului crescător al utilizării intensive a factorilor de producție, dublarea producției presupune:
- creștere proporțională a factorilor de producție;
 - $a+c$;
 - O creștere într-o proporție mai mică a factorilor de producție decât sporirea producției.
62. Productivitatea muncii se poate determina sub forma raportului dintre:
- Producție și capitalul fix folosit;
 - Producția totală și cantitatea totală de muncă utilizată;
 - Costurile de producție totale și producția obținută.
63. Creșterea productivității muncii influențează invers proporțional nivelul:
- Costului unitar de producție;
 - Salariului nominal;
 - $a+b$.
64. Utilizarea eficientă a factorilor de producție se exprimă prin:
- Creșterea productivității;
 - Creșterea ratei inflației;
 - Reducerea salariului mediu.

65. Reducerea duratei muncii este determinată de:
- Creșterea rodniciei muncii, care permite oamenilor să-și asigure cele necesare traiului într-un timp mai scurt;
 - Acțiunile revendicative ale sindicatelor;
 - Sporirea nelimitată a resurselor ce se pot folosi în activitatea economică.
66. Sporul de producție obținut prin creșterea cu o unitate a unui factor de producție, când ceilalți factori rămân nemodificați, exprimă:
- Costul marginal;
 - Productivitatea medie;
 - Productivitatea marginală.
67. Productivitatea înseamnă:
- Cost;
 - Dinamică;
 - Randament.
68. La formarea costurilor variabile participă:
- Cheltuielile cu chiria unității respective;
 - Cheltuielile cu salariile personalului administrativ;
 - Cheltuielile cu combustibilul utilizat în fabricație.
69. Care din elementele de mai jos sporesc atunci când producția crește cu o unitate?
- Costurile fixe;
 - Costurile variabile;
 - Valoarea capitalului fix.
70. Costul de producție se referă:
- Doar la cheltuielile de fabricație a produselor;
 - Doar la cheltuielile de desfășurare a produselor;
 - La totalitatea cheltuielilor făcute de către producător cu producerea, depozitarea și vânzarea produselor sale.
71. Criteriul care stă la baza împărțirii costurilor de producție în fixe și variabile se referă la:
- Domeniul de activitate;
 - Dimensiunile activității economice;
 - Relația existentă între dinamica volumului producției și dinamica cheltuielilor efectuate.
72. Costul marginal reprezintă:
- Cheltuielile suplimentare ocazionate de creșterea cu o unitate a volumului producției;
 - Cheltuielile suplimentare ocazionate de creșterea cu o unitate a utilității marginale,
 - Cheltuielile suplimentare efectuate pentru a spori cu o persoană numărul de salariați.

73. Producătorul, în efortul său de a-și gestiona activitatea cât mai bine, se folosește:
- Numai de costurile totale;
 - Atât de costurile totale, cât și de cele pe unitatea de produs;
 - Numai de costurile fixe medii sau unitare.
74. Care din afirmațiile de mai jos corespund costului mediu (unitar):
- Reprezintă raportul dintre costul producției și volumul producției;
 - Se consumă integral într-un singur ciclu de producție;
 - Consumul lui poate fi evidențiat în producție obținută atât în expresie bănească, cât și fizică.
75. În cadrul costului variabil (CV) nu sunt incluse cheltuielile cu:
- Materiile prime și materialele auxiliare;
 - Salariile directe ale lucrătorilor din producție;
 - Salariile personalului administrativ.
76. Atunci când producția crește, pe termen scurt, se modifică în același sens:
- Costurile fixe;
 - Costul fix mediu;
 - Costurile variabile totale.
77. Amortizarea reprezintă:
- Recuperarea cheltuielilor cu capitalul fix;
 - Recuperarea cheltuielilor cu capitalul circulant;
 - a+b.
78. Consumul factorului pământ poate fi exprimat:
- Fizic și valoric;
 - Numai fizic;
 - Numai valoric.
79. Consumul capitalului fix:
- Are loc treptat;
 - Cuprinde costul variabil;
 - Pe termen lung este invariabil.
80. În economia de piață, ce categorie de cost poate ajunge până la limita prețului de vânzare, fără să pună în pericol activitatea agentului economic?:
- Costurile fixe;
 - Costul fix mediu;
 - Costul unitar.

- 81.** Nivelul și evoluția productivității depind de numeroase împrejurări economice și extraeconomice, dintre care o importanță deosebită au:
- a) Abilitățile întreprinzătorului;
 - b) $a+c$;
 - c) Motivația economică a posesorilor factorilor de producție.
- 82.** Când timpul de muncă cheltuit pentru obținerea unei unități de producție crește, fără ca celelalte condiții să se modifice, productivitatea muncii:
- a) Scade;
 - b) Crește;
 - c) $a+b$.
- 83.** Dacă producția agentului economic este eterogenă, calculul productivității muncii se poate face numai în:
- a) Unități fizice;
 - b) Unități valorice;
 - c) Unități de timp de muncă.
- 84.** Creșterea productivității muncii este pârghia fundamentală pentru:
- a) Sporirea veniturilor factorilor de producție;
 - b) Atenuarea tensiunii dintre resurse și nevoi;
 - c) $a+b$.
- 85.** Relația dintre productivitatea medie și cea marginală constă în aceea că:
- a) Productivitatea medie este crescătoare atunci când productivitatea marginală, în creșterea ei, îi este superioară;
 - b) Productivitatea medie este descrescătoare, atunci când productivitatea marginală, aflată în scădere, îi este inferioară;
 - c) $a+b$.
- 86.** Productivitatea marginală a unui factor de producție exprimă:
- a) $b+c$;
 - b) Variația rezultatelor când factorul respectiv se modifică cu o unitate;
 - c) Eficiența ultimei unități folosite din factorul respectiv.
- 87.** Productivitatea muncii este:
- a) $b+c$;
 - b) Eficiența muncii;
 - c) Raportul dintre producția obținută și numărul de lucrători.
- 88.** Principalii indicatori economici la care recurge producătorul pentru “a stăpâni” procesul utilizării factorilor de producție sunt:
- a) Productivitatea factorilor de producție;
 - b) $a+c$;
 - c) Costul total de producție.

89. Pentru firmă și pentru producător, o productivitate mai mare înseamnă:
- Reducerea costului total mediu;
 - $a+c$;
 - Creșterea competitivității firmei.
90. Pentru economia națională, creșterea productivității factorilor de producție este importantă pentru că:
- Se produce mai multă bogăție cu același volum de factori de producție;
 - Se mărește competitivitatea internă și externă a produselor naționale;
 - $a+b$.
91. Creșterea productivității muncii determină:
- $b+c$;
 - Creșterea bogăției naționale cu același volum de factori de producție;
 - Creșterea gradului de satisfacere a trebuințelor.
92. Nivelul și dinamica productivității în activitatea economică sunt influențate, în principal, de:
- Factori tehnici;
 - Factori sociali;
 - $a+b$.
93. Creșterea productivității muncii, înseamnă:
- Sporirea producției fizice și/sau valorice pe un lucrător sau în unitatea de timp;
 - $a+c$;
 - Ridicarea calității produselor (chiar dacă volumul producției rămâne același).
94. Cunoașterea productivității marginale a factorilor de producție este foarte importantă, pentru:
- Fundamentarea deciziei producătorului privind oportunitatea modificării cantității de factori de producție utilizați;
 - Obținerea de informații necesare analizei economice și fundamentării comportamentului rațional al producătorului;
 - $a+b$.
95. În situația în care creșterea costurilor variabile este mai mică decât creșterea producției, arătați care din evoluțiile costului marginal de mai jos sunt adevărate:
- Costul marginal crește;
 - Costul marginal scade;
 - Costul marginal crește, dar cu o rație mai mare față de perioada anterioară.
96. Pentru o întreprindere, amortizarea capitalului fix înseamnă:
- Un consum de capital fix;
 - O componentă a costului material;
 - $a+b$.

97. Fixarea nivelului normal al costurilor trebuie să ia în considerare:
- Costul cel mai scăzut, realizat de firmă în perioada anterioară;
 - Costul realizat de către firma cu cea mai bună poziție competitivă din domeniul respectiv;
 - a+b.
98. Reducerea costurilor de producție se poate înlăptui prin următoarele căi:
- b+c;
 - Diminuarea consumului de materiale;
 - Reducerea stocurilor.
99. Care din afirmațiile de mai jos corespund noțiunii de costuri materiale:
- Sunt formate din amortizarea capitalului fix și din capitalul circulant consumat;
 - a+c;
 - Constituie, alături de alt element, unul din termenii formulei de calcul al costului de producție.
100. Un posesor de factor de producție va încasa, prin comercializarea acestuia, un venit mai mare, atunci când:
- Pe piața factorului respectiv cererea scade și oferta crește;
 - Pe piața factorului respectiv, cererea este mai mică decât oferta;
 - Oferta factorului respectiv este mai mică decât cererea.
101. Pentru contribuția adusă la realizarea producției, posesorul forței de muncă primește de la patronul firmei:
- O parte din fondul de dezvoltare a firmei;
 - Salariu;
 - Numai mențiuni și felicitări.
102. Salariul este suma de bani sau remunerația primită de posesorul factorului muncă, în funcție de:
- Mărimea și dinamica prețurilor;
 - Contribuția adusă de posesorul forței de muncă la realizarea producției;
 - Mărimea veniturilor bugetului de stat și natura soldului acestuia.
103. Salariul real în economia de piață reprezintă:
- Suma de bani primită de salariați în funcție de munca prestată și rezultatele economice ale firmei;
 - Cantitatea de bunuri și servicii care poate fi cumpărată la un moment dat cu salariul nominal;
 - Volumul de bunuri și servicii care poate fi cumpărat cu o unitate monetară.
104. Formarea salariului de echilibru se produce atunci când pe piața muncii cererea și oferta de muncă evoluează astfel:
- Cererea este mai mare decât oferta;
 - Cererea este mai mică decât oferta;
 - Oferta este egală cu cererea.

- 105.** În care din situațiile de mai jos, are loc o creștere a salariului real?
- a) Când puterea de cumpărare a leului este constantă;
 - b) Când productivitatea muncii descrește;
 - c) Când salariul nominal crește și prețurile rămân constante.
- 106.** Spre deosebire de salariul colectiv, cel social este o sumă de bani care:
- a) Se atribuie tuturor salariaților;
 - b) Crește pe măsura sporirii productivității muncii;
 - c) Se acordă unor salariați care se confruntă cu dificultăți.
- 107.** Criteriul major al eficienței agenților economici producători îl constituie:
- a) Reducerea costurilor de producție;
 - b) Creșterea productivității muncii;
 - c) Maximizarea profitului.
- 108.** Mărimea profitului brut se determină:
- a) Ca diferență dintre încasările totale și costurile totale;
 - b) Ca diferență între încasările totale și costurile materiale;
 - c) Ca diferență între încasările totale și costurile salariale.
- 109.** În economia de piață profitul poate fi interpretat ca:
- a) Sumă încasată de un lucrător;
 - b) Criteriu de apreciere a eficienței unei firme;
 - c) Prețul de vânzare a unei mărfi.
- 110.** Gradul de rentabilitate a unei firme se exprimă prin:
- a) Nivelul costului de producție;
 - b) Viteza de rotație a capitalului;
 - c) Mărimea ratei profitului.
- 111.** Profitul net este:
- a) Ceea ce rămâne din profitul brut, după plata impozitelor și taxelor;
 - b) Volumul profitului realizat;
 - c) Venitul obținut de firmă.
- 112.** Profitul nelegitim este întotdeauna consecința:
- a) Abilității întreprinzătorului;
 - b) Riscului agentului economic;
 - c) Însușirii unui venit fără o contribuție la activitatea economică.
- 113.** O societate comercială la care încasările (veniturile) sunt egale cu cheltuielile (costurile):
- a) Iși încetează activitatea;
 - b) Este în faliment;
 - c) Nu obține profit.

114. Care dintre tendințele de mai jos este determinată de creșterea ratei dobânzii?
- Creșterea cererii de credite;
 - Creșterea incitației spre investiții;
 - Scăderea cererii de credite.
115. Una din afirmațiile următoare cu privire la piață este corectă, marcați-o:
- Piața este acel spațiu economic în care se vând doar bunuri cu prețuri reduse;
 - Piața este o relație între agenți economici care acționează simultan în spații economice diferite;
 - Intr-o tranzacție pe piața un agent economic poate fi la un moment dat numai cumpărător sau numai vânzător.
116. Când prețul unui produs crește, iar cererea este elastică, venitul încasat de către vânzător:
- Crește;
 - Scade;
 - Rămâne neschimbat.
117. Atunci când prețul se află la un nivel la care apare un exces de ofertă, se manifestă tendința de:
- Creștere a prețului;
 - Scădere a prețului;
 - Menținere constantă a prețului.
118. Dacă cererea pentru un bun este elastică în raport de preț atunci se manifestă următoarea tendință:
- Cantitatea cerută rămâne constantă, când prețul scade;
 - Cantitatea cerută scade pe măsura scăderii prețului;
 - Cantitatea cerută pentru un bun crește mai rapid față de scăderea prețului.
119. Dacă cheltuielile făcute de un cumpărător nu se modifică în urma modificării prețului unui bun, atunci cererea pentru bunul respectiv poate fi:
- Elastică;
 - De elasticitate unitară;
 - Inelastică.
120. Cererea este influențată, în mod fundamental, de:
- Costul de producție;
 - Venitul consumatorilor;
 - Numărul de firme care produc același bun.
121. Piața este:
- Cadrul de formare a impozitelor și taxelor;
 - Cadrul de formare a prețului;
 - Cadrul de formare a profitului realizat.

- 122.** Prețul reprezintă:
- Aprecierea în bani a unui bun economic marfar;
 - Aprecierea în bani a profitului legitim;
 - Aprecierea în bani a unui bun liber.
- 123.** Profitul brut este:
- Ceea ce rămâne după plata impozitelor și taxelor;
 - Volumul profitului realizat, determinat ca diferență între încasările totale și costurile totale;
 - Venitul obținut de firmă.
- 124.** Prețul de echilibru este cel la care se realizează:
- Cel mai mic volum de tranzacții de pe piață;
 - Un volum mediu de tranzacții pe piață;
 - Cel mai mare volum de tranzacții de pe piață.
- 125.** La nivelul prețului de echilibru:
- Cererea și oferta tind să fie inegale;
 - Cererea și oferta sunt inelastice;
 - Cererea și oferta tind să fie egale.
- 126.** Veniturile care se realizează într-o întreprindere (firmă), se distribuie participanților implicați în activitatea unității economice sub formă de:
- Salariu, profit, dobândă și rentă;
 - Profit și salariu;
 - Dobândă și rentă.
- 127.** Mărimea venitului pe care îl încasează orice posesor de factor de producție depinde, în principal, de:
- Raportul între cererea și oferta de pe piața fiecărui factor de producție;
 - Productivitatea marginală a factorului de producție respectiv.
 - a+b.
- 128.** În cadrul unei economii de piață mărimea și diferențele dintre salarii trebuie astfel stabilite încât să conducă la:
- b+c;
 - Dorința de a munci mai mult și mai bine;
 - Stimularea și ridicarea pregătirii profesionale.
- 129.** În care din situațiile de mai jos salariul real poate să crească:
- b+c;
 - Când salariul nominal scade, iar prețurile scad într-o măsură mai ridicată decât scăderea salariului nominal;
 - Când salariul nominal crește și prețurile cresc dar mai puțin decât creșterea salariului nominal.

- 130.** Este posibil ca într-o perioadă dată salariul real să rămână constant. In care din situațiile enumerate există o asemenea posibilitate:
- Când salariul nominal crește în aceeași măsură cu creșterea prețurilor;
 - Când salariul nominal se reduce în aceeași măsură cu reducerea prețurilor;
 - a+b.
- 131.** Mărimea salariului real depinde de mai mulți factori, printre care, sunt menționați:
- b+c;
 - Mărimea salariului nominal;
 - Nivelul prețurilor bunurilor de consum.
- 132.** Salariul reprezintă:
- Un cost;
 - a+c;
 - Un preț.
- 133.** Care din enunțurile de mai jos constituie funcții ale profitului:
- b+c;
 - Stimulează inițiativa și incită pe proprietarii de capital la creșterea eficienței și acceptarea riscului;
 - Resursă principală de finanțare directă și indirectă a activităților economico-sociale.
- 134.** Mărimea profitului însușit de către un agent economic:
- Este direct proporțională cu nivelul costului mediu;
 - Este direct proporțională cu volumul serviciilor sau produselor realizate;
 - Este invers proporțională cu viteza de rotație a capitalului.
- 135.** Dacă toate celelalte condiții rămân neschimbate, rata profitului crește, atunci când:
- Productivitatea medie a capitalului scade mai rapid decât factorul respectiv;
 - Durata unei rotații a capitalului folosit scade;
 - Costul de producție crește cu aceeași sumă cu care sporește și prețul de vânzare.
- 136.** Rata profitului în funcție de capitalul utilizat se reduce atunci când:
- Profitul crește mai repede decât capitalul tehnic;
 - Profitul se reduce mai încet decât valoarea mijloacelor de producție utilizate;
 - Capitalul utilizat crește mai repede decât profitul.
- 137.** Dacă profitul unitar crește cu aceeași mărime (absolută) cu care se reduce costul unitar, atunci:
- Prețul nu se modifică;
 - Rata profitului în funcție de cost nu se modifică;
 - Rata rentabilității pe produs se dublează.

138. În situația în care durata unei rotații a capitalului utilizat crește, iar celelalte condiții nu se schimbă, rata profitului:
- Nu se modifică;
 - Crește;
 - Scade.
139. Profitul se deosebește de salariu:
- Profitul este întotdeauna mai mare decât salariul;
 - Profitul este folosit numai pentru autofinanțare, iar salariul pentru consum și economii;
 - Profitul este un venit, iar salariul este atât cost cât și venit.
140. Rata dobânzii, ca preț al creditului crește (celelalte condiții rămân constante), atunci când:
- Crește oferta de credite;
 - Sporește riscul;
 - Crește cursul titlurilor de valoare.
141. Dobânda reprezintă:
- Un venit pentru creditor;
 - $a+c$;
 - Un cost pentru debitor.
142. Procesul prin care participanții direcți la obținerea veniturilor firmei ajung în posesia veniturilor specifice se numește:
- Serviciul unui factor de producție;
 - Distribuirea veniturilor;
 - Redistribuirea veniturilor.
143. Venitul total încasat de agentul economic care deține toți factorii de producție include:
- Salariul, renta pentru pământ, profitul;
 - Renta pentru pământ;
 - Profitul pentru capitalul folosit.
144. Când salariul real crește mai repede decât cresc prețurile bunurilor de consum, salariul nominal :
- Crește mai repede decât cel real;
 - $a+c$;
 - Crește mai repede decât prețurile.
145. Profitul se aseamănă cu dobânda, salariul și renta prin aceea că:
- Este un venit specific;
 - Este obținut de toți agenții economici;
 - Nu există nici o asemănare.
146. Dacă prețul de vânzare al unui bun crește, cantitatea fiind constantă, profitul total crește atunci când:

- a) Costul total mediu este constant;
 - b) Costul total mediu scade;
 - c) $a+b$.
- 147.** În ce raport trebuie să se afle rata dobânzii față de rata profitului (calculată în funcție de capitalul utilizat), pentru a stimula cererea de credite?
- a) Să fie egală;
 - b) Să fie mai mare;
 - c) Să fie mai mică.
- 148.** Concurența exprimă un sistem specific de relații între agenții pieței. Precizați aceste relații:
- a) Relații între marile companii, pe de o parte, și micile întreprinderi, pe de altă parte, în vederea îndrumării acestora din urmă;
 - b) Relații între deținătorii de mijloace de transport;
 - c) Relații între agenții pieței, în care fiecare are libertatea să-și realizeze propriile interese astfel încât libertatea niciunui să nu fie știrbită.
- 149.** Concurența loială sau corectă se desfășoară, atunci când:
- a) Pe piață sunt impuse prețurile administrate;
 - b) Există pe piață un număr mare de cumpărători;
 - c) Se respectă regulile și mijloacele stabilite prin reglementări democratice, considerate corecte și recunoscute de agenții pieței.
- 150.** Starea de echilibru a pieței cu concurență perfectă, pentru un bun, are loc atunci când:
- a) Cererea este mai mare decât oferta;
 - b) Oferta este mai mare decât cererea;
 - c) Pe baza unui preț dat rezultat din confruntarea dintre cerere și ofertă, cantitățile cerute și cele oferite se egalează.
- 151.** Piața care se apropie cel mai mult de cerințele pieței cu concurență perfectă, este:
- a) Piața forței de muncă;
 - b) Piața bursieră;
 - c) Piața externă.
- 152.** Piețele reale, care funcționează în diferite țări, sunt de modelul:
- a) Pieței monopolistice;
 - b) Pieței de monopson;
 - c) Piețelor imperfecte.
- 153.** Care din elementele de mai jos caracterizează piața monopolistică:
- a). Diferențierea produselor;
 - b). Un singur vânzător;
 - c). Un singur cumpărător.

154. În condițiile pieței monopolistice, concurența dintre producători se desfășoară, în principal, prin:
- Restricțiile la sursele de materii prime;
 - Restricțiile la noutățile tehnice;
 - Produs, fiecare agent economic urmărește să ofere o marfă mai bună și să satisfacă în mai mare măsură preferințele diferitelor categorii de consumatori.
155. Vânzarea de mărfuri diferențiate calitativ de către un număr mare de producători, caracterizează piața:
- Cu concurență perfectă;
 - Cu concurență de oligopol;
 - Cu concurență monopolistică.
156. Când pe piață întâlnim atomicitatea cererii și câțiva vânzători avem:
- Oligopson;
 - Oligopol;
 - Monopson.
157. Caracteristica esențială a pieței cu concurență de oligopol constă în:
- Atomicitatea ofertei;
 - Omogenitatea ofertei;
 - Faptul că fiecare ofertant ține seama în acțiunile sale de reacțiile pe care le vor avea ceilalți și implicațiile pe care aceste reacții le au asupra sa.
158. Pe piața de monopol:
- Intre producători există o puternică concurență;
 - Producătorul controlează piața;
 - Se asigură posibilitatea satisfacerii maxime a trebuințelor cumpărătorului.
159. O firmă are situație de monopol atunci când:
- Oferta este concentrată la nivelul unui singur agent economic;
 - Intâmplător obține un profit mai mare decât cel obișnuit;
 - Prețul se stabilește pe piață, în mod liber, ca raport între cerere și ofertă.
160. În cadrul pieței concurențiale, cumpărătorul poate exercita influență asupra prețurilor în situația de:
- Oligopol;
 - Monopson;
 - Piața monopolistică.
161. Piața de monopol se aseamănă cu piața de monopson prin:
- Atomicitatea cererii;
 - Câțiva vânzători;
 - Prețul este influențat de un singur agent economic.

162. Piața pe care sunt câțiva cumpărători și o multitudine de producători este:
- Piață cu concurență perfectă;
 - Piață cu concurență monopolistică;
 - Piața de de tip oligopson.
163. Oligopolul se deosebește de oligopson prin:
- Atomicitatea cererii;
 - Atomicitatea ofertei;
 - Funcționarea piețelor de echilibru.
164. Pe piața de monopol:
- Oferta este atomizată;
 - Sunt mulți producători;
 - Cererea este atomizată.
165. Oferta reprezintă:
- Producția totală;
 - O parte a producției totale;
 - Numai producția de bunuri perisabile.
166. Relația dintre ofertă și preț este una:
- Indirectă;
 - De la parte la întreg;
 - Directă.
167. Variabilele oricărei piețe sunt:
- Cererea și oferta;
 - Cererea și oferta, salariul și prețul;
 - Cererea, oferta și prețul.
168. Principalul mecanism de alocare a resurselor limitate pe domeniile unde se produc bunurile economice este:
- Concurența;
 - Piața;
 - Bursa de valori.
169. Curba cererii pentru un bun normal se deplasează spre stânga atunci când există situațiile :
- Scad veniturile cumpărătorilor;
 - a+c;
 - Se reduc preferințele consumatorilor pentru bunul respectiv.
170. Oferta destinată pieței reprezintă acea parte a producției totale care rămâne după scăderea cantității de produse, cum ar fi:
- b+c;
 - Perisabile;
 - Care se stochează.

171. O creștere a prețului unui bun economic poate determina:
- a) $b+c$;
 - b) Mărirea veniturilor vânzătorilor;
 - c) Creșterea ofertei pentru bunul respectiv.
172. Oferta poate fi apreciată ca fiind elastică, inelastică sau unitară în funcție de unele din aspectele de mai jos:
- a) Evoluția ei sub incidența modificării prețului;
 - b) $a+c$;
 - c) Reacția de scădere a ofertei sub influența descreșterii prețului.
173. Prețul de echilibru este considerat acel nivel al prețului unui bun economic care se formează în condițiile când:
- a) Cantitatea ce se poate vinde dintr-un bun este cea mai mare;
 - b) Cererea și oferta satisfăcute se egalizează la nivelul celui mai mare volum de vânzări și cumpărări pe piață;
 - c) $a+b$.
174. La o creștere a consumului factorilor de producție (toate celelalte condiții rămânând neschimbate), prețul de echilibru va evolua astfel:
- a) Va crește;
 - b) Va scăde;
 - c) Nu se poate preciza neavând toate informațiile necesare.
175. Cererea este determinată și evoluează sub influența a numeroși factori economici și extraeconomiци, printre care:
- a) Nivelul prețului bunului și al venitului cumpărătorului;
 - b) Nivelul prețului altor bunuri;
 - c) $a+b$.
176. Amploarea concurenței în timp și spațiu, depinde de:
- a) Numărul agenților economici;
 - b) Gradul de diferențiere al ofertei și a preferințelor;
 - c) $a+b$.
177. Care din caracteristicile de mai jos sunt specifice pieței cu concurența perfectă?
- a) Atomicitatea pieței;
 - b) Transparența perfectă;
 - c) $a+b$.
178. Ce presupune funcționarea normală a piețelor concurențiale?
- a) Să funcționeze, la nivelul piețelor, mecanisme de stat specifice care să stabilească prețuri normale;
 - b) Să existe posibilitatea ca toți agenții economici să aibă șansa de a-și realiza propriile interese;
 - c) $a+b$.

- 179.** Concurența există și se manifestă, atunci când:
- Prețul pe piață se formează liber;
 - Purtătorii cererii și ai ofertei sunt numeroși;
 - a+b.
- 180.** Amploarea concurenței în timp și spațiu, depinde de:
- b+c;
 - Gradul de diferențiere al ofertei și a preferințelor;
 - Capacitatea societății de a stimula inițiativa, creativitatea și spiritul de competiție al agenților economici.
- 181.** Concurența influențează progresul general al societății prin:
- Utilizarea mai bună a resurselor și înlăturarea risipei;
 - Ridicarea calității produselor;
 - a+b.
- 182.** Concurența poate fi în discordanță cu reglementările comerciale aflate în vigoare, atunci când este:
- Legală;
 - Corectă;
 - Nepermisă.
- 183.** Fluiditatea perfectă a cererii și a ofertei înseamnă:
- Informațiile privind cererea și oferta sunt difuzate incorect și permanent, pentru a fi cunoscute de către toți agenții economici;
 - Libertatea numai de a intra pe piață a oricărui bun;
 - Adaptarea spontană a ofertei la cerere și a cererii la ofertă.
- 184.** Pe piața cu concurență monopolistică prețul se formează în funcție de:
- Aprecierea fiecărui producător, care ia în considerare costurile proprii și la care adaugă o marjă de profit;
 - a+c;
 - De situația de ansamblu a pieței și de reacția cererii pentru bunul respectiv.
- 185.** Marcați caracteristicile pieței cu concurență monopolistică:
- Atomicitatea cererii și a ofertei;
 - a+c;
 - Prin acțiunile colective, toți agenții economici pot influența piața.
- 186.** Oligopolul nu este caracterizat de:
- Atomicitatea cererii;
 - Omogenitatea ofertei;
 - Câțiva producători-ofertanți.
- 187.** Concurența dintre firmele de oligopol se poate atenua atunci când:
- Oligopolul reușește să concentreze toată producția dintr-o ramură;
 - Se încheie înțelegeri între firmele de oligopol, de tip cartel sau trust;
 - Statul sprijină activitatea unor firme de oligopol.

- 188.** Înțelegerile dintre firmele de oligopol din cadrul cartelului se referă la:
- a) $b+c$;
 - b) Nivelul producției din aceeași ramură;
 - c) Modul de împărțire a piețelor pentru produsele pe care le fabrică.
- 189.** Măsurile antimonopoliste au în vedere :
- a) Desfășurarea unei concurențe neloiale;
 - b) Stabilirea prețurilor pe baza reglementărilor impuse de organele de stat;
 - c) Limitarea tendinței de monopolizare a producției unor bunuri și reducerea puterii economice a monopolurilor.
- 190.** În anumite situații, monopolul își manifestă dominația asupra consumatorilor prin:
- a) Fixarea prețului la un nivel superior celui de concurență;
 - b) Fixarea volumului producției;
 - c) $a+b$.
- 191.** Bani reprezintă forma universală de constituire a rezervelor agenților economici, deoarece:
- a) Sunt un simbol al avuției;
 - b) Prin intermediul lor se măsoară cheltuielile și rezultatele trecute, prezente și viitoare;
 - c) Sunt mijloc de schimb.
- 192.** Bani îndeplinesc funcția de mijloc de plată atunci când servesc la:
- a) Obținerea unor bunuri în schimbul cedării banilor;
 - b) Evaluarea în monedă a obligațiilor economice, a cheltuielilor și rezultatelor;
 - c) Evaluarea și stingerea obligațiilor economice în și prin monedă.
- 193.** Bani îndeplinesc funcția de măsură a activității economice, atunci când, prin intermediul lor se:
- a) Exprimă cheltuielile și rezultatele, indiferent de momentul efectuării / obținerii lor;
 - b) Sting obligațiile (datoriile) diverșilor agenți economici;
 - c) Realizează schimburi echivalente.
- 194.** În condițiile în care volumul fizic al bunurilor supuse vânzării rămâne constant, creșterea prețurilor acestora și a vitezei de circulație a banilor determină:
- a) Sporirea masei monetare;
 - b) Reducerea masei monetare;
 - c) Nu se poate preciza.

- 195.** Un agent economic retrage din contul său deschis la bancă, suma de 180 milioane lei, ceea ce va avea drept efect:
- a) Reducerea masei monetare cu 180 milioane lei;
 - b) Sporirea masei bănești din economie cu 180 milioane lei;
 - c) Creșterea numerarului cu 180 milioane lei și diminuarea corespunzătoare a masei monedei scripturale.
- 196.** Care din elementele de mai jos nu exprimă funcții ale banilor?
- a) Mijloc general de schimb;
 - b) Mijloc de sporire a profitului;
 - c) Mijloc de plată.
- 197.** Valoarea banilor este dată de:
- a) Valoarea aurului ce stă la baza lor;
 - b) Cantitatea de mărfuri ce se poate cumpăra cu o unitate bănească;
 - c) Puterea de cumpărare a salariului nominal.
- 198.** Un agent economic depune la Casa de Economii suma de 7 milioane lei; ca urmare a acestei acțiuni, are loc:
- a) Reducerea masei monetare cu 7 milioane lei;
 - b) Creșterea masei monetare cu 7 milioane lei;
 - c) Reducerea numerarului cu 7 milioane lei și creșterea corespunzătoare a masei monetare scripturale.
- 199.** Profitul băncii se determină prin:
- a) Scăderea din dobânda încasată a cheltuielilor de funcționare ale băncii;
 - b) Diferența dintre câștigul băncii și cheltuielile de funcționare ale băncii;
 - c) Diferența dintre dobânda încasată și câștigul băncii;
- 200.** Câștigului brut al băncii este egal cu:
- a) Mărimea dobânzii încasate;
 - b) Cheltuielile de administrație ale băncii;
 - c) Diferența dintre dobânda încasată și dobânda plătită de bancă.
- 201.** Pentru creditor, dobânda reprezintă:
- a) Un cost;
 - b) Un venit;
 - c) Un avantaj necuvenit.
- 202.** În economia de piață, rata dobânzii:
- a) Este un preț;
 - b) Este o mărime invariabilă;
 - c) Este mai mare decât rata profitului.
- 203.** Profitul bancar, comparativ cu dobânda activă este:
- a) Mai mare;
 - b) Mai mic;
 - c) Egal.

- 204.** Creșterea vitezei de rotație a banilor în condițiile în care ceilalți factori care influențează masa monetară nu se modifică determină:
- a) Creșterea masei monetare;
 - b) Reducerea masei bănești din economie;
 - c) Nu există o relație directă între viteza de circulație a banilor și masa monetară.
- 205.** Valoarea unei monede:
- a) Este direct proporțională cu veniturile populației;
 - b) Este invers proporțională cu nivelul și evoluția prețurilor;
 - c) Este direct proporțională cu veniturile populației și invers proporțională cu nivelul prețurilor.
- 206.** Puterea de cumpărare a banilor:
- a) Reprezintă numărul de unități monetare străine ce se primesc în schimbul unei unități monetare naționale;
 - b) Exprimă numărul de unități monetare naționale ce se primesc în schimbul unei unități monetare străine;
 - c) Este invers proporțională cu nivelul și evoluția prețurilor.
- 207.** Scăderea masei monetare are loc atunci când:
- a) Crește cantitatea de bunuri economice supuse vânzării;
 - b) Scade cantitatea de bunuri economice supuse vânzării;
 - c) Puterea de cumpărare a salariului nominal scade.
- 208.** Emisiunea de numerar de către Banca Centrală se realizează pentru:
- a) A oferi agenților economici moneda străină în schimbul celei naționale;
 - b) Acoperirea deficitului bugetului de stat;
 - c) Accelerarea creșterii vitezei de rotație a banilor.
- 209.** Masa monetară se află în raport invers proporțional cu:
- a) Viteza de rotație a banilor;
 - b) Rata inflației;
 - c) Viteza de rotație a capitalului.
- 210.** Restrângerea masei monetare are loc atunci când:
- a) Crește viteza de rotație a banilor;
 - b) Crește viteza de circulație a capitalului;
 - c) Crește volumul valoric al bunurilor și serviciilor.
- 211.** Creșterea masei monetare are loc atunci când:
- a) Intrările de valută sunt mai mici decât ieșirile;
 - b) Piața intrărilor (piața rezultatelor) este mai cuprinzătoare decât piața ieșirilor;
 - c) Ieșirile de valută sunt mai mici decât intrările.

- 212.** În dinamică, puterea de cumpărare a banilor:
- Este în relație inversă cu indicele prețurilor;
 - Este direct proporțională cu nivelul prețurilor bunurilor;
 - Este numărul de rotații efectuate de o unitate monetară.
- 213.** Dacă ceilalți factori care determină masa monetară rămân constanți, sporirea volumului bunurilor materiale și serviciilor supuse vânzării, va avea drept consecință:
- Modificarea structurii masei monetare;
 - Reducerea masei monetare;
 - Creșterea masei monetare.
- 214.** Reglarea disponibilităților bănești-extinderea sau restrângerea acestora - în raport cu nevoile economiei se înfăptuiește de către:
- Bursa de valori;
 - Instituțiile centrale și locale ale administrației de stat;
 - Banca Centrală și oricare altă bancă.
- 215.** Convertibilitatea devizelor determină sporirea disponibilităților bănești, atunci când:
- Intrările de devize sunt mai mari decât ieșirile;
 - Ieșirile de devize sunt mai mari decât intrările;
 - Intrările de devize sunt egale cu ieșirile.
- 216.** Cantitatea de monedă din economie nu depinde de:
- Modul cum decurge compensarea excedentelor și deficitelor de monedă;
 - Extinderea sau restrângerea creditelor;
 - Numărul de producători și de consumatori.
- 217.** Obiectivul pieței financiare îl constituie:
- Tranzacții cu elemente de capital fix;
 - Tranzacții cu titluri de valoare, în special acțiuni și obligațiuni;
 - Vânzarea-cumpărarea de valută.
- 218.** Participanții la constituirea capitalului unei societăți pe acțiuni, se numesc:
- Salariați;
 - Obligațiuni;
 - Acționari.
- 219.** Titlurile de valoare se referă la:
- Acțiuni și obligațiuni;
 - Bancnote;
 - Dividende.
- 220.** Acțiunea este un titlu de valoare care atestă deținătorului ei, calitatea de:
- Obligatar;
 - Creditor;
 - Proprietar asupra unei fracțiuni din capitalul social.

- 221.** Precizați mecanismul prin care acționarii își exercită drepturile sociale:
- Prin intermediul cererii și a ofertei de acțiuni;
 - Prin participarea la luarea hotărârilor și exprimarea votului pentru hotărârile adoptate;
 - Prin numărul de obligațiuni pe care îl posedă acționarii.
- 222.** Dividendul reprezintă:
- O parte din profitul net al societății pe acțiuni , încasat de posesorul unei acțiuni, în calitate de coproprietar al capitalului societății;
 - O parte din venitul societății pe acțiuni în calitate de posesor de obligațiuni;
 - O parte din profitul net al societății în calitate de specialist ce își desfășoară activitatea în cadrul societății.
- 223.** Acțiunea se deosebește de obligațiune prin faptul că:
- Are un preț mai mare;
 - Aduce un venit mai mare;
 - Aduce un venit variabil.
- 224.** Cuponul unei obligațiuni reprezintă:
- Salariul obligatarului;
 - Impozitul pe obligațiune vândută;
 - Venitul ferm la care are dreptul deținătorul unei obligațiuni.
- 225.** În cadrul pieței financiare primare:
- Prețul de vânzare al titlurilor este de obicei ferm (valoare nominala);
 - Are loc plasarea titlurilor emise anterior;
 - Operațiunile se efectuează la termen.
- 226.** Piața financiară secundară cuprinde:
- Ansamblul tranzacțiilor cu titluri emise anterior apariției bursei;
 - Tranzacțiile cu acțiuni ordinare;
 - Ansamblul tranzacțiilor cu titluri de valoare emise anterior.
- 227.** Care din componentele sistemului de piețe din cadrul economiei de piață, se apropie cel mai mult de piața cu concurență perfectă?
- Piața monetară;
 - Piața valutară;
 - Piața bursieră.
- 228.** Posesorul unei obligațiuni emise de către o societate comercială este, în raport cu aceasta:
- Debitor;
 - Creditor;
 - Acționar.

- 229.** Obligațiunea este un:
- Titlu de proprietate;
 - Titlu de credit;
 - Efect de comerț.
- 230.** Posesorul unei acțiuni deține o parte din capitalul firmei atunci când:
- Firma funcționează cu eficiență ridicată;
 - Rata dobânzii în economie este superioară ratei profitului;
 - Nicio varianta nu este corectă.
- 231.** Agenții pieței financiare sunt în calitate de purtători ai cererii și ofertei:
- Deținători de capital disponibil și cei care au nevoie de bani;
 - Emitenții și posesorii de titluri și deținătorii de capital bănesc;
 - Băncile comerciale și trezoreria.
- 232.** Operațiunile de vânzare-cumpărare pe piața financiară secundară se efectuează prin:
- Instituții guvernamentale;
 - Societăți comerciale industriale;
 - Agenți de schimb.
- 233.** Operațiunile la termen sunt în esență speculative deoarece:
- Se riscă;
 - Cursurile sunt variabile;
 - Una din părțile contractante câștigă.
- 234.** La bursa de valori la termen, cumpărătorul așteaptă să:
- Crească cursul titlurilor;
 - Să scadă cursul titlurilor;
 - Crească rata dobânzii.
- 235.** La o operațiune la termen de la bursa de valori, vânzătorul titlurilor de valori așteaptă:
- Să crească cursul titlurilor;
 - Să scadă cursul titlurilor;
 - Să nu se modifice cursul titlurilor.
- 236.** Randamentul unei obligațiuni este apreciat ca fiind avantajos pentru posesorul de bani, atunci când:
- Acesta este egal cu rata profitului;
 - Este mai mic decât randamentul acțiunii;
 - Este mai mare decât randamentul acțiunii, a ratei profitului și a ratei dobânzii.
- 237.** Când rata dobânzii se reduce:
- Cursul obligațiunilor nu se modifică;
 - Agenții economici vor fi stimulați să-și constituie depozite bancare;
 - Crește cursul obligațiunilor.

- 238.** Prin pachetul acțiunilor de control se înțelege:
- a) Numărul maxim de acțiuni care dau dreptul la control;
 - b) Numărul minim de acțiuni care-i dau deținătorului posibilitatea de a dobândi majoritatea voturilor în Adunarea Generală și de a numi Consiliul de administrație;
 - c) Numărul total de acțiuni care permite exercitarea controlului și a luării tuturor deciziilor.
- 239.** În economia de piață, bursa de valori asigură:
- a) Viteză sporită a banilor;
 - b) Transformarea capitalului real în capital bănesc;
 - c) Reducerea ratei dobânzii pe piața monetară și sporirea cererii de credite
- 240.** Operațiunile bursiere speculative influențează procesele economice reale în sensul că:
- a) Aduc capitaluri reale suplimentare;
 - b) Asigură un impuls financiar;
 - c) Sustrag importante capitaluri bănești.
- 241.** Pachetul acțiunilor de control dă posibilitatea deținătorului să:
- a) Desemneze consiliul de administrație;
 - b) Stabilească rata profitului;
 - c) Determine evoluția cursului acțiunilor la bursă.
- 242.** Un crah bursier poate fi generat de:
- a) Creșterea ratei inflației la bunurile de consum;
 - b) Prăbușirea cumulativă a titlurilor cotate la bursă;
 - c) Reducerea volumului operațiunilor la termen de pe piața bursieră.
- 243.** Rolul primordial al pieței financiare este:
- a) De a stabili nivelul (mărimea) rentei funciare;
 - b) De a asigura mobilitatea capitalurilor;
 - c) De a îngădi libera inițiativă.
- 244.** Fac obiectul cererii și ofertei de muncă activitățile:
- a) Realizate de studenți;
 - b) Realizate de salariați;
 - c) Realizate de nesalariați.
- 245.** Prima treaptă sau fază a pieței muncii constă în:
- a) Întâlnirea cererii cu oferta de muncă în termeni reali;
 - b) Dimensionarea precisă ca volum și structură a cererii de muncă;
 - c) Manifestarea pieței muncii pe ansamblul unei economii.

246. A doua treaptă sau fază a pieței muncii constă în:
- Întâlnirea cererii cu oferta de muncă în termeni reali;
 - Conturarea principiilor ce acționează la stabilirea salariilor;
 - Formarea condițiilor generale de angajare a salariaților.
247. Obiectul cererii și ofertei pe piața muncii este reprezentat de:
- Munca;
 - Munca salariată;
 - Munca nesalariată.
248. Pe termen lung salariul nominal are tendința:
- De creștere;
 - De scădere;
 - De stagnare.
249. Salariul minim garantat este stabilit de:
- Firma;
 - Guvern;
 - Salariat.
250. Salariul real este în raport cu câștigul real:
- Mai mare;
 - Egal;
 - O componentă.
251. Cererea pe piața muncii este formată din:
- Persoanele apte de muncă la un moment dat, dar care din diferite motive nu au un loc de muncă;
 - Persoanele aflate în șomaj tehnic și a căror ajutor de șomaj a ajuns în ultima lună de plată;
 - Locurile de muncă necesare într-o economie, în condiții salariale.
252. Oferta de muncă este definită în mod corect astfel:
- Locurile de muncă neocupate și oferte spre angajare de către patroni și stat;
 - Activitatea (munca) pe care oricine dorește să o presteze în schimbul primirii unui salariu;
 - Nevoia de muncă existentă într-o perioadă determinată în economia unei țări.
253. Cererea și oferta de muncă pot fi comensurate în:
- Ore de muncă;
 - Locuri de muncă cu program complet sau parțial;
 - a + b.

- 254.** Cererea și oferta de muncă, ca mărimi dinamice, reflectă legăturile existente întotdeauna între două elemente, pe care vă rugăm să le marcați:
- Gradul de dezvoltare al unei economii și nivelul de trai al populației;
 - Volumul, structura și calitatea producției la un moment dat și veniturile membrilor societății;
 - Dezvoltarea economico-socială ca sursă a cererii și populația ca sursă a ofertei.
- 255.** Cererea de forță de muncă pe termen scurt este practic invariabilă, deoarece:
- Posesorii forței de muncă sunt atașați mediului economico-social, chiar dacă nu au avantaje economice;
 - Dezvoltarea unor activități și inițierea altora noi presupune o perioadă de timp mai îndelungată;
 - Posesorii forței de muncă se deplasează mai greu dintr-o localitate în alta și nu-și schimbă cu ușurință munca.
- 256.** Cererea de muncă se dimensionează ca volum și structură pe baza:
- Contractelor colective de muncă pe care firma le încheie cu furnizorii de materii prime;
 - Programului de muncă pe care salariații acceptă să-l realizeze;
 - Contractelor și altor angajamente asumate de firmă.
- 257.** Întâlnirea în termeni reali a cererii cu oferta de muncă pe piața muncii se realizează:
- Pe segmente mari de cerere și ofertă;
 - Pe ansamblul unei economii;
 - În cadrul fiecărei firme.
- 258.** Caracterul concurențial al pieței muncii are tendința să se altereze ca urmare a intervenirii unor aspecte, cum ar fi:
- Multitudinea de reglementări legale existente pe piața muncii;
 - Condiționările adoptate în diferite activități sau firme privind încadrarea în muncă, scara de salarizare etc.
 - a+b.
- 259.** Spre deosebire de salariul colectiv, cel social este o sumă de bani care:
- Se atribuie tuturor salariaților;
 - Este mai mare decât salariul colectiv;
 - Se acordă unor salariați care se confruntă cu dificultăți.
- 260.** Salariul colectiv se acordă tuturor salariaților:
- Sub forma unor sume globale ca participare la beneficii;
 - Sub forma unor facilități;
 - a+b.

- 261.** Inflația avantajează debitorii datorită:
- Scăderii puterii de cumpărare a banilor restituiți;
 - Creșterii riscurilor de pe piața valutară;
 - Sporirii masei monetare.
- 262.** Indexarea salariilor în condiții de inflație este o măsură:
- De diminuare a inflației;
 - De protecție a veniturilor și a puterii de cumpărare a salariaților;
 - De stimulare a competenței profesionale.
- 263.** Inflația, ca dezechilibru de ansamblu al economiei, se caracterizează prin:
- Creșterea prețurilor la produsele noi, ca urmare a îmbunătățirii calității acestora;
 - Creșterea generalizată a prețurilor și scăderea puterii de cumpărare a banilor;
 - Creșterea veniturilor tuturor agenților economici.
- 264.** Inflația poate fi rezultatul unor cauze care țin:
- De creșterea excesivă a creditelor;
 - De scăderea producției de bunuri materiale și servicii;
 - a+b.
- 265.** Punerea în circulație a unei mase monetare, care depășește cantitatea de bunuri și servicii supuse vânzării, conduce la:
- Creșterea puterii de cumpărare a monedei;
 - Apariția inflației;
 - Reducerea ratei dobânzii.
- 266.** Se apreciază că cei mai afectați de efectele negative ale inflației sunt:
- Toți agenții economici;
 - Agenții economici care se împrumută de la bănci;
 - Agenții economici cu venituri mici și fixe.
- 267.** Inflația se reduce dacă:
- Sporește deficitul bugetar;
 - Se produc mai multe bunuri economice;
 - Sporește volumul creditelor.
- 268.** Inflația creează avantaje:
- Persoanelor cu venituri fixe și mici;
 - Persoanelor cu economii mari;
 - Agenților economici ce-și convertesc disponibilitățile bănești în monedele mai stabile ale altor țări.
- 269.** La atenuarea inflației poate contribui:
- Creșterea șomajului;
 - Sporirea deficitului bugetului de stat;
 - Creșterea ofertei de bunuri de consum și servicii.

- 270.** Pentru a exprima inflația, se consideră că mai relevant este:
- Indicele salariului real;
 - Indicele masei monetare;
 - Indicele general mediu al prețurilor bunurilor de consum.
- 271.** Inflația este cauzată de:
- Creșterea excesivă a creditului;
 - Acoperirea deficitului bugetar și a balanței de plăți externe;
 - Toate cele de mai sus.
- 272.** Scăderea puterii de cumpărare a banilor, constă în esență:
- În scăderea cantității de bunuri ce poate fi cumpărată cu o unitate monetară;
 - Creșterea cantității de bunuri achiziționată de către firme;
 - Scăderea generalizată a prețurilor în economie.
- 273.** Inflația se diminuează, dacă:
- Reacția de adaptare a ofertei la nivelul și structura cererii este rapidă;
 - Volumul bunurilor și serviciilor rămâne în urma masei monetare;
 - Cresc salariile, fără acoperire în sporirea productivității muncii.
- 274.** Dezechilibrul inflaționist reflectă:
- Creșterea ofertei agregate;
 - Menținerea puterii de cumpărare a banilor;
 - Scăderea puterii de cumpărare a banilor.
- 275.** Pe termen lung, inflația se poate diminua, dacă:
- Crește rata dobânzii;
 - Se reduc impozitele;
 - Sporește producția internă de bunuri economice.
- 276.** Inflația se manifesta:
- Doar în cadrul economiilor țărilor dezvoltate;
 - În proporții diferite în economiile tuturor țărilor;
 - În economiile în care indicele general al prețurilor este mai mic decât unu.
- 277.** Inflația importată are influență redusă asupra celei interne atunci când:
- Cererea pentru bunurile de import este inelastică;
 - Cererea pentru bunurile de import este de elasticitate unitară;
 - Cererea pentru bunurile de import este elastică.
- 278.** În condițiile în care prețurile cresc, dacă oferta de bunuri este elastică, inflația are tendința:
- Să se încetinească sau să se diminueze;
 - Să nu se modifice;
 - Să evolueze independent de cererea de bunuri.

279. Când valoarea banilor scade, masa monetară este:
- Mai mică decât oferta de bunuri și servicii;
 - Mai mare decât oferta de bunuri și servicii;
 - Egală cu oferta de bunuri și servicii.
280. O economie este sănătoasă și evoluează în parametrii normali, atunci când:
- Ritmul de creștere și structura PIB și/sau PNB pe locuitor evoluează în pas cu masa monetară din economie;
 - Rata inflației este mai mare decât rata dobânzii;
 - Dinamica populației este superioară dinamicii venitului național.
281. Rata inflației este foarte importantă pentru:
- Comparații pe țări, perioade și zone;
 - Indexarea salariilor și a pensiilor;
 - Toate variantele sunt corecte.
282. Excedentul de masă monetară în raport cu volumul bunurilor și serviciilor destinate vânzării, caracteristic inflației, se poate datora:
- Creșterii cererii de bunuri;
 - Scăderii cererii de bunuri;
 - Scăderii producției.
283. Asupra vieții economice, efectele inflației se răsfrâng prin:
- Creșterea veniturilor;
 - Scăderea prețurilor;
 - Creșterea instabilității economice.
284. În condiții de inflație, pentru diminuarea acesteia se promovează măsuri care să ducă la:
- Creșterea prețurilor;
 - Creșterea salariilor;
 - Creșterea producției.
285. Decisiv pentru instalarea stării de inflație este:
- Existența unei cereri elastice;
 - Creșterea mai rapidă a volumului fizic al bunurilor destinate vânzării în raport cu creșterea veniturilor;
 - Apariția și adâncirea unui decalaj între creșterea masei monetare și creșterea volumului fizic al bunurilor destinate vânzării.
286. Împotriva inflației se promovează întotdeauna:
- Inghețarea salariilor;
 - Creșterea masei monetare;
 - Pachete de măsuri.

287. Acoperirea deficitului bugetului de stat printr-o emisiune monetară fără acoperire reprezintă o:
- Măsură antiinflaționistă;
 - Măsură inflaționistă;
 - Măsură de protecție socială.
288. Care din următoarele măsuri vizează sporirea volumului de bunuri și servicii destinate vânzării?
- Creșterea ratei dobânzii pentru creditele acordate;
 - Inghețarea salariilor și a prețurilor;
 - Introducerea și dezvoltarea producției noilor bunuri și servicii.
289. Indexarea salariului este o măsură de:
- Protecție socială;
 - Combatere a inflației;
 - Diminuare a șomajului.
290. Puterea de cumpărare a banilor reprezintă:
- Suma de bani plătită pentru achiziționarea unui bun;
 - Cantitatea de bunuri și servicii vândute într-o zi;
 - Cantitatea de bunuri și servicii care se poate cumpăra cu o unitate bănească.
291. La diminuarea și controlul inflației nu poate contribui:
- Reducerea producției;
 - Creșterea masei monetare fără acoperire în producția de bunuri și servicii;
 - a+b.
292. Care dintre modalitățile de intervenție enumerate mai jos, contribuie la diminuarea șomajului?
- Creșterea ajutorului de șomaj;
 - Creșterea timpului de muncă;
 - Creșterea volumului investițiilor.
293. Indemnizația sau ajutorul de șomaj:
- Este mai mare decât salariul;
 - Este atât de avantajoasă încât îi determină pe unii salariați să demisioneze spre a o încasa;
 - Se plătește pe o perioadă reglementată legislativ în fiecare țară.
294. În orice țară, pe termen scurt, pentru șomeri, se pune îndeosebi problema:
- Garantării locului de muncă;
 - Garantării unui venit minim necesar existenței;
 - C. Îmbunătățirii condițiilor de muncă.

295. În afară de pierderea locurilor de muncă, șomajul se formează și datorită faptului că:
- Sporește inflația;
 - Dezvoltarea economică nu poate asigura locuri de muncă în pas cu creșterea ofertei de muncă;
 - Se ieftinește creditul.
296. Există șomaj când cererea de muncă (D_L) și oferta de muncă (Y_L) se află în relația:
- $D_L > Y_L$;
 - $D_L < Y_L$;
 - $D_L = Y_L$.
297. Șomajul este un dezechilibru ce se manifesta:
- Pe piața muncii;
 - Pe piața valutară;
 - Pe piața financiară:
298. Șomajul structural apare direct sub incidența:
- Crizelor economice;
 - Evoluției nevoilor, crizei energetice și revoluției tehnico-științifice;
 - Nivelului de dezvoltare economică.
299. În condițiile de echilibru pe piața muncii, nu va exista:
- Șomaj voluntar;
 - Șomaj involuntar;
 - Inflație.
300. În condițiile economiilor de piață moderne, șomajul constituie:
- Un fenomen negativ;
 - Un efect al stării de dezechilibru în care se află economia;
 - a+b.
301. Care dintre următoarele măsuri anticiclice combat șomajul?
- Creșterea cheltuielilor publice;
 - Reducerea fiscalității;
 - a+b.
302. Problema ocupării forței de muncă este pe cale de ameliorare atunci când:
- Ponderea populației ocupate este ridicată în ansamblul celei active;
 - Are loc creșterea cererii de muncă concomitent cu scăderea ofertei de muncă;
 - Crearea de locuri de muncă sporește concomitent cu scăderea ofertei de asemenea locuri.

- 303.** Care din atributele enumerate mai jos, nu caracterizează șomajul?
- a) Nivelul și rata șomajului;
 - b) Durata medie a vieții;
 - c) Structura pe niveluri de calificare.

RASPUNSURI

1-B	63-A	125-C	187-B	249-B
2-A	64-A	126-A	188-A	250-C
3-C	65-A	127-C	189-C	251-C
4-C	66-C	128-A	190-C	252-B
5-A	67-C	129-A	191-A	253-C
6-C	68-C	130-C	192-C	254-C
7-C	69-B	131-A	193-A	255-B
8-C	70-C	132-B	194-C	256-C
9-B	71-C	133-A	195-C	257-C
10-C	72-A	134-B	196-B	258-C
11-C	73-B	135-B	197-B	259-C
12-B	74-A	136-C	198-C	260-C
13-C	75-C	137-A	199-B	261-A
14-C	76-C	138-C	200-C	262-B
15-C	77-A	139-C	201-B	263-B
16-B	78-C	140-B	202-A	264-C
17-C	79-A	141-B	203-B	265-B
18-C	80-C	142-B	204-B	266-C
19-B	81-B	143-A	205-B	267-B
20-B	82-A	144-B	206-C	268-C
21-B	83-B	145-A	207-B	269-C
22-A	84-C	146-C	208-B	270-C
23-B	85-C	147-C	209-A	271-C
24-B	86-A	148-C	210-A	272-A
25-A	87-A	149-C	211-C	273-A
26-A	88-B	150-C	212-A	274-C
27-C	89-B	151-B	213-C	275-C
28-B	90-C	152-C	214-C	276-B
29-C	91-A	153-A	215-A	277-C
30-A	92-C	154-C	216-C	278-A
31-C	93-B	155-C	217-B	279-B
32-B	94-C	156-B	218-C	280-A
33-B	95-B	157-C	219-A	281-C
34-C	96-C	158-B	220-C	282-C
35-B	97-C	159-A	221-B	283-C
36-B	98-A	160-B	222-A	284-C
37-B	99-B	161-C	223-C	285-C
38-B	100-C	162-C	224-C	286-C
39-A	101-B	163-A	225-A	287-B
40-C	102-B	164-C	226-C	288-C
41-B	103-B	165-B	227-C	289-A
42-A	104-C	166-C	228-B	290-C
43-C	105-C	167-C	229-B	291-C
44-C	106-C	168-B	230-C	292-C
45-B	107-C	169-B	231-B	293-C
46-C	108-A	170-A	232-C	294-B

47-B	109-B	171-A	233-C	295-B
48-C	110-C	172-B	234-A	296-B
49-C	111-A	173-C	235-B	297-A
50-B	112-C	174-A	236-C	298-B
51-C	113-C	175-C	237-C	299-B
52-B	114-C	176-C	238-B	300-C
53-C	115-C	177-C	239-B	301-C
54-B	116-B	178-C	240-C	302-B
55-A	117-B	179-C	241-A	303-B
56-A	118-C	180-A	242-B	
57-A	119-B	181-C	243-B	
58-A	120-B	182-C	244-B	
59-A	121-B	183-C	245-C	
60-A	122-A	184-B	246-A	
61-C	123-B	185-A	247-B	
62-B	124-C	186-B	248-A	